

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

เรื่องการพนันของชาวอินเดียมีหลักฐานปรากฏเป็นครั้งแรกในคัมภีร์ฤคเวท ซึ่งถือว่าเป็นคัมภีร์ที่เก่าแก่ที่สุดของอินเดีย คือประมาณศตวรรษที่ 25 ก่อนคริสต์ศักราช¹ ในคัมภีร์ดังกล่าวมีบทสวดที่กล่าวถึงการคร่ำครวญถึงความสูญเสียทุกอย่างของนักการพนันผู้หนึ่ง เช่น การสูญเสียทรัพย์สิน เงินทองทั้งที่เป็นสังฆาริมทรัพย์และอสังฆาริมทรัพย์ การถูกญาติมิตร บุตร ภรรยา และคนในสังคมรังเกียจเหยียดหยาม²

คัมภีร์อถรรพเวทซึ่งแต่งภายหลังคัมภีร์ฤคเวท ได้กล่าวถึงความเชื่อของนักการพนันว่าการสวดมนต์ภาวนาขอพรจากเทพเจ้าต่าง ๆ ก่อนลงมือเล่นการพนันจะช่วยให้ประสบชัยชนะ³

¹Maurice Winternitz, A History of Indian Literature.

Vol. 1, translated by Mrs. S. Ketkar (Delhi : Oriental Books Reprint Corporation, 1972), p. 310.

²N. S. Sontakke and C. B. Kashikar, eds. Rg-Vada-Samhitā with the commentary of Sayana carya (Poonā : Vaidika Samśodhana Mandala, 1946), pp. 391-394.

³Maurice Bloomfield, Hymns of the Atharva-Veda, Vol. XLII of The Sacred Books of the East (Delhi : Motilal Banarsidass, 1967). p. 150.

ในคัมภีร์มหากาพย์ประมาณศตวรรษที่ 5 ก่อนคริสต์ศักราช มีการกล่าวถึงพระอุษนิษฐิระ ผู้พ่ายแพ้การพนัน และได้สูญเสียทรัพย์สิน พระอนุชาทั้งสี่พระองค์และพระชายา ในอรัณยก มรรพคัมภีร์เดียวกันนี้มีการกล่าวถึงพระนลจอมกษัตริย์ผู้เป็นเลิศในคุณธรรมและชอบ เล่นสะกา พระองค์ได้สูญเสียราชสมบัติ เนื่องจากการพนันแก่พระบุษกรผู้เป็นอนุชาของพระองค์เอง⁴

ในคัมภีร์ธรรมศาสตร์ต่าง ๆ ซึ่งแต่งประมาณก่อน ค.ศ. 200 ถึง ค.ศ. 500 ปี มีการกล่าวถึงกฎเกณฑ์ของการเล่นการพนัน บทลงโทษนักการพนันผู้ทุจริต การปรับโทษ การ เก็บภาษีและรายได้ของผู้เกี่ยวข้องกับการเล่นการพนัน⁵

ในคัมภีร์วรรณศาสตร์ของเกาฏิลยะซึ่งแต่งประมาณ ค.ศ. 600 มีการกล่าวถึงกฎเกณฑ์ ของการเล่นการพนันไว้หลายประการเช่นกัน เช่น กฎเกณฑ์เกี่ยวกับรายได้ของนายบ่อน การปรับโทษ และราคาค่าปรับ เป็นต้น⁶

ในเทศกumarjritของทัณฑิน (ประมาณ ค.ศ. 700) มีการพรรณนาถึงบรรยากาศภายใน บ่อนการพนัน การทะเลาะวิวาท การขู่กรโชก การค้าด้วยถ้อยคำหยาบคาย และการใช้ เล่ห์เหลี่ยมกลโกงในการโยนลูกเต๋า⁷

⁴R. N. Dandekar, ed. The Mahābhārata vol. I (Poona : The Bhandakar Oriental Research Institute, 1971), p. 344.

⁵Sāmbasiva K. Śāstri, ed. The Nāradyāmanusāmhītā with the Bhāṣya of Bhaṣvāmin (Tivandrum : Superintendent Government Press, 1929) p. 127.

⁶R. P. Kangle, The Kautiliya Arthaśāstra Part II an English Translation with Critical and Explanatory Notes. 2nd. (Bombay : University of Bombay, 1972), p. 127.

⁷Dandīn, Daśakumāracarita, ed. by M. R. Kāle (Delhi : Motilal Banarsidass, 1966), pp. 75-77.

ในวรรณคดีนิทานกถาสรีดสาคร มีการกล่าวถึงเรื่องราวของการพนัน เช่นกัน แต่ไม่มีรายละเอียดเกี่ยวกับอุปกรณ์และวิธีเล่นอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะกล่าวเล่าเรื่องชีวประวัติของนักการพนันแต่ละคนว่ามีความเป็นมาอย่างไร ทำไมจึงมาเป็นนักการพนัน เป็นต้น เรื่องราวเหล่านั้นได้สะท้อนให้เห็นปรัชญาของนักการพนันหลายประการ อันเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมของสังคมในสมัยนั้น

ส่วนในพระไตรปิฎกบาลี มีการกล่าวถึงการพนันเพียงเล็กน้อย คือกล่าวถึงชื่อของการเล่นประเภทต่าง ๆ เช่น สะกา แล้วเตือนสติพระภิกษุว่าไม่ควรประมาทใช้เวลาว่าง เมาในการเล่นเกมพนันเหล่านั้น

ในชาดกกุฎกถาบาลีมีเรื่องราวเกี่ยวกับการพนันหลายเรื่อง เช่น สุสันตีชาดก กากาติชาดก ลิตตชาดก วิสุทธชาดก เป็นต้น ในเรื่องเหล่านี้ปรากฏมีพระราชาบ้าง พระโศภิตศัคว์บ้าง เป็นนักการพนัน และมีอมุขย์ เช่น ครุฑ ยักษ์ แปลงร่างเป็นมนุษย์มาเล่นเกมพนันกับพระราชาเหล่านั้น ชาดกกุฎกถาดังกล่าวให้รายละเอียดหลายอย่างเกี่ยวกับการพนัน เช่น อุปกรณ์ในการเล่นการพนัน และผลของการเล่นเกมพนัน

เรื่องราวที่เกี่ยวกับการพนันที่กล่าวไว้ในวรรณคดีสันสกฤตและวรรณคดีบาลีดังกล่าวข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงประเพณี แนวความคิด และความเชื่อของชาวอินเดียตั้งแต่สมัยประมาณศตวรรษที่ 25 ก่อนคริสต์ศักราชมาจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 11 รวมเวลาประมาณ 3,600 ปี อันเป็นเรื่องที่น่าสนใจทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับสาระของการพนันโดยตรง และภาพสะท้อนของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชาวอินเดีย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์แนวความคิด ประวัติความเป็นมาของการเล่น ลักษณะของนักการพนัน และผลที่นักการพนันได้รับจากการเล่นเกมพนัน
2. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ทัศนคติและวัฒนธรรม เกี่ยวกับการเล่นเกมพนันของชาวอินเดีย ตั้งแต่สมัยประมาณศตวรรษที่ 25 ก่อนคริสต์ศักราชถึงคริสต์ศตวรรษที่ 11

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตในการศึกษา เรื่องการพนันในวรรณคดีสันสกฤต ตั้งแต่ประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 25 ก่อนคริสต์ศักราชจนถึงคริสต์ศตวรรษที่ 11 ดังที่ปรากฏในคัมภีร์ฤคเวท คัมภีร์อถรรพเวท คัมภีร์มหาภารตะ คัมภีร์อรรณวาสตอร์ คัมภีร์อรรถศาสตร์ ทศกumarจริต และกถาสริตสาศร

ส่วนในวรรณคดีบาลี ผู้วิจัยได้ศึกษา เรื่องการพนันจากพระไตรปิฎกและอรรถกถาชาดก ซึ่งสันนิษฐานว่าประมาณก่อน ค.ศ. 500 ถึง ค.ศ. 400

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลปฐมภูมิจากคัมภีร์สันสกฤตและคัมภีร์บาลีที่กล่าวแล้วข้างต้น แล้วแปลเป็นภาษาไทย
2. รวบรวมข้อมูลทุติยภูมิที่ว่าด้วยการพนันที่แปลเป็นภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ
3. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลแล้วเรียบเรียง เสนอผลงานการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ให้ความรู้เรื่องแนวความคิดและประวัติความเป็นมาของการเล่นการพนัน ตลอดจนวัฒนธรรมในการเล่นการพนันของชาวอินเดีย
2. ให้ข้อคิดเกี่ยวกับผลที่เกิดจากการเล่นการพนัน ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้เป็นคติในการพัฒนาสังคม ในปัจจุบันได้